

CURENȚII MARINI ÎN MAREA NEAGRĂ

DE

TRAIAN GRIGORESCU
INGINER

Șef de secție la Serviciul porturilor maritime.

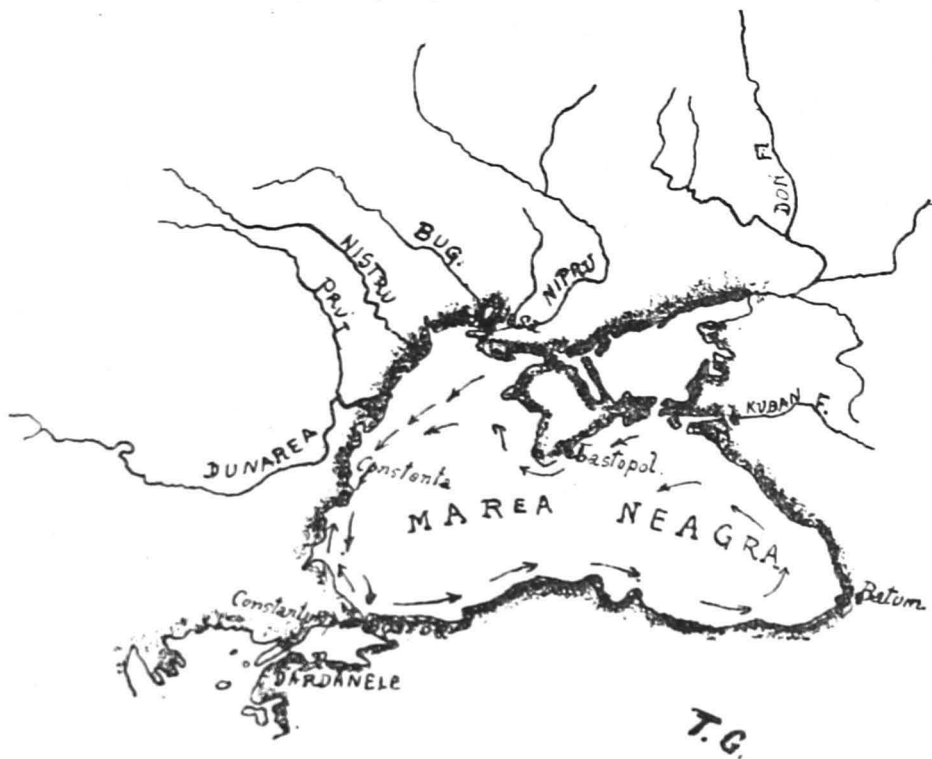
Din cauza cantităților mari de apă dulce, pe cari le aduc în Marea Neagră, pe litoralul său nordic, marile fluvii: Dunărea, Ni-prul, Bugul, Donul și Cubanul, cantități cu mult mai mari ca evaporațiunea zilnică a Mării Negre; din cauza diferenței de densitate și din cauza vînturilor predominante de la Nord, se produce un curent marin de scurgere către Bosfor, pe unde surplusul de apă al Mării Negre, trece în Marea Mediterană cu o viteză de curent de 3 - 6 km pe oră (comparabilă deci cu a Dunărei la gurile ei). Acest curent în Bosfor e bine cunoscut de navigatori și iuțea lui relativ mare e produsă și din cauza strîmtorilor, prin o îngustare de secțiune.

Direcțiunea lui dela Nord-Est spre Sud-Vest e determinată și de coasta Vestică a Mării Negre și după ce a lins toată această coastă, o parte intră în Bosfor, unde neavînd suficientă trecere, se resfiră în două, din care una din ramuri se pierde spre coastele Europei, iar alta țârmuește coastele Asiei mici, revine apoi la Nord, unindu-se cu curentul prim.

Ca probe pentru existența acestui curent sunt buteliile aruncate de Amiralitatea rusă la Sebastopol prin anul 1903. Multe din aceste butelii, cari erau ermetic goale și lestate astfel că să iasă cu gîtul puțin afară din apă, au fost găsite în acel timp, pe coastele românești și bulgare. Tot o probă în acest sens e și faptul că cei înecați la Sulina li se găsesc cadavrele spre Sud la Sf. Gheorghe, iar ale celor înecați la Midia li se găsesc cadavrele la Mangalia etc. etc.

Asupra iuțelei acestui curent, ea trebuie să fie variabilă în diferite puncte pe traectul lui, precum și în diferite anotimpuri ale anului. În dreptul coastei românești între Constanța și capul Tuzla

și în timp de iarnă ea trebuie să fie dela 1,00 km.—1,5 km pe oră cifră dedusă prin înaintarea dela Nord spre Sud a ghețurilor în luna Decembrie 1910, ghețuri provenite dela gurile Dunărei și cari

au acoperit marea dealungul coastei, pe cînd apa din interiorul portului a rămas neînghețată. Aceste ghețuri sfărîmate, formate din bucăți cari nu aveau coeziune și cari erau scufundate în apă cu 9/10 din înălțimea lor, participau la mișcarea însuși a apei mării cu o iuțeală cam de 2 km. pe oră, adăogîndu-se efectul unui vînt foarte slab de Nord.

Încercări făcute prin aruncarea de butelii în dreptul portului Constanței, nu au dat nici un rezultat din cauza lipsei de control cu găsierea lor.